

■ Henter stadig flere avløsere fra utlandet ■ Sørge

Jubler over jobb i Norge

STORTRIVES: Han og kona er kommet for å bli. Tyske Frank Richter jubler over jobben som jordbruksavløser i Leirfjord.

Kari-Ann Dragland Stangen
kari-ann@hblad.no 75070314

I denne uka, onsdag 1. april, er det nøyaktig ett år siden han begynte som avløser i Leirfjord. Frank Richter deler arbeidstida mellom tre gårder. Halvparten av tida arbeider han hos Hanne og Magnar Johnsen på Løkås. Resten av tida deler han likt mellom gårdene til Asbjørg og Gunvald Otting på Breiland og Trude og Nils Jørgen Grolid på Moen.

– Blir i Norge

– Det var tungt å pakke og forlate alt. Barn og barnebarn. Hjemmet vårt. Hagen med trærne vi selv hadde plantet. Det var ikke minst vanskelig for kona mi, Angela, som har bodd på samme sted hele sitt liv, sier han.

Men ett år etter at han hadde sin første, ordinære arbeidsdag i sin nye hjemkommune, er han ikke i tvil.

– Vi blir i Norge! Vi drar ikke tilbake.

Svaret kommer kontant, uten nøling.

– Immer. Aldri.

Kort tid etter at de var på plass i Leirfjord, fikk Angela arbeid på Helgeland Hotel. Huset i Annaburg er lagt ut for salg. Til sommeren kommer sønnen oppover. Han studerer til mekaniker, og har fått sommerjobb hos Landmaskin i Sandnessjøen.

Jordbruk i krise

Frank Richter (48) har mange års erfaring fra tysk landbruk, og er vant med større forhold enn jordbruket på Helgeland varter opp med. Han forteller om gårdsbruk med 8800 hektar jord og 2400 dyr - og melking

som strakte seg over tre timer, og foregikk tre ganger daglig. De siste årene arbeidet han på en gård med 800 kyr og 1000 ungdyr. Egne mellomledere hadde ansvar de ulike delene av driften. Frank var leder for husdyravdelingen.

Det innebar alt fra å planlegge arbeidstiden for 14-15 ansatte, til å beregne fôrresjoner og føre tilsyn med dyrenes helse.

– Det var interessant.

– *Hvorfor flyttet du da hit?*

– Det er vanskelig å forklare med få ord, sier han, og forteller om smertefull omstilling, økonomiske problemer og enorm arbeidsledighet innenfor den kriserammede landbruksnæringen i hjemlandet. Overproduksjon, lave matvarepriser som undergraver bondens levestandard, krav om kortsiktig gevinst og dårligere betingelser for jordbruksarbeidere er en del av bildet.

Frank er en av mange som mistet arbeidet. Han søkte forgyves etter nytt, fast arbeid på hjemstedet.

Så dukket den lille annonsen om ledig avløserstilling i Leirfjord opp.

Han betenkte seg ikke lenge.

Rask avgjørelse

Det var svigersønnen som måtte ringe til Leirfjord for å forhøre seg om jobben.

– Han praterte engelsk, forklarer Frank.

Det endte med at ekteparet dro på sitt aller første norgesbesøk for å se på forholdene. Etter fem dager i Leirfjord var beslutningen tatt.

– Da de dro, sa de «vi kommer igjen», forteller avdelingslederen for Helgeland Landbruks-tjenester, Ellen Svarstad.

– Ikke misforstå. Vi er glad i hjemlandet vårt, men vi er lykkelige her. Hadde jeg visst dette, hadde vi kommet hit for 20 år siden, sier Frank Richter, og gle-

ETT ÅR SIDEN ANSETTELSEN: Både avløser og bønder er fornøyd, fra venstre Frank Richter, Hanne Johnsen og Magnar Johnsen.

der seg over mottakelsen, åpenheten og arbeidsbetingelsene.

Fagmann i fjøset

Han tilbringer en stor del av dagen med fjøstell.

Bøndene på Løkås skryter uforbeholdent. Hanne og Magnar Johnsen har 28 melkekyr på båsen, men ingen betenkeligheter med å dra bort og overlate ansvaret til Frank.

– Han er flink. Han er fagmann på området, og har velsignet få tommeltotter. Vi er glad for at Frank kom hit. Jeg kunne gjerne hatt ham her på heltid, sier Magnar.

– Vi fikk mange henvendelser da vi søkte etter avløsere i Tyskland. Frank var en av to som våget å ta utfordringen, tilføyer Ellen.

– Søknaden hans var en av dem vi merket oss med det samme, konstaterer Magnar, og gleder seg over at Frank og kona har funnet seg til rette på Simsø.

– Det er flott at de er så fornøyd. Det er artig for oss også at folk trives, tilføyer Magnar Johnsen.

Samtalen ved kjøkkenbordet går delvis på norsk, delvis på tysk. Frank Richter er i full gang med norskopplæring. I fjøset praterte han både norsk og tysk til dyrene.

– Mange kvier seg nok for det språklige når det blir tale om å ansette utenlandske avløsere. Men det pleier å gå godt, sier Ellen Svarstad, og forteller om en annen bonde i distriktet, som bestemte seg for å takke ja til tysk avløser til tross for en smule skepsis.

– Etter to dager ringte han for å fortelle at han ikke kunne skjønne at han hadde vært nervøs for språkproblemer.

TRIVES I NORD: Frank Richter i arbeid i fjøset

«Hadde jeg visst dette, hadde vi kommet hit for 20 år siden.» Frank Richter